

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: J. A., narozený X
bytem X

proti

žalovanému: Magistrát města Chomutov
sídlem Zborovská 4602, 430 28 Chomutov

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve věci řízení zahájeného příkazem ze dne 9. 6. 2022, zn. MMCH/78578/628-p/2022/ODaSČ/Chou,

takto:

- I. Žalovanému se ukládá povinnost vydat **meritorní rozhodnutí** v řízení zahájeném příkazem ze dne 9. 6. 2022, zn. MMCH/78578/628-p/2022/ODaSČ/Chou, a to do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. V řízení o žalobě a kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 11. 2023, č. j. 141 A 26/2023-39, **je žalovaný povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 23 456 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu proti nečinnosti podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím tehdejšího právního zástupce, se žalobce domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat **meritorní rozhodnutí** v řízení zahájeném příkazem ze dne 9. 6. 2022, zn. MMCH/78578/628-p/2022/ODaSČ/Chou, ve lhůtě patnácti dnů od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

2. Žalobce se současně domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady řízení.

Žaloba

3. V žalobě žalobce uvedl, že žalovaný doručením příkazu ze dne 9. 6. 2022, zn. MMCH/78578/628-p/2022/ODaSČ/Chou, zahájil proti žalobci přestupkové řízení podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Podotkl, že tento příkaz byl doručen pouze do datové schránky žalobce, a nikoliv do datové schránky tehdejšího zástupce žalobce, ačkoli byl v době jeho vydání řádně zastoupen zmocněncem, vzhledem k čemuž měl žalovaný povinnost doručit příkaz primárně zástupci žalobce, a nikoliv pouze žalobci. Žalobce proto na příkaz nereagoval, neboť spoléhal na to, že proti němu podá odpor jeho zástupce, když si ostatně z toho důvodu zástupce ustanovil. Zdůraznil, že předmětné zmocnění vzniklo již před zahájením přestupkového řízení, neboť bylo součástí písemnosti nazvané „Vyjádření k řidiči vozidla“, která byla dne 15. 3. 2022 žalovanému doručena prostřednictvím datové schránky. K povinnosti akceptovat písemné vyjádření obsahující zmocnění, které žalovaný obdržel před zahájením přestupkového řízení, žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2015, č. j. 1 As 238/2015-28. Daný příkaz však nebyl doručen do datové schránky zmocněnce žalobce, vzhledem k čemuž lhůta pro podání odporu proti příkazu ani nemohla začít plynout. Žalobce se však dne 17. 3. 2023 dozvěděl, že žalovaný pochybil při doručování příkazu, když jej v červnu roku 2022 doručil zcela nesprávně a nezákonně pouze žalobci, a nikoliv jeho tehdejšímu zástupci, přičemž s ohledem na tuto skutečnost žalobce obratem podal do datové schránky žalovaného písemné sdělení k příkazu včetně podání odporu proti příkazu.
4. Odpor podaný žalobcem dne 22. 3. 2023 byl dle žalobce řádný a včasný, když lhůta pro podání odporu nemohla ani počít plynout, nebyl-li příkaz doručen zástupci žalobce. Podle žalobce měl žalovaný po podaném odporu v řízení pokračovat a vydat meritorní rozhodnutí ve věci, což však neučinil. Jelikož žalovaný zůstal nečinný, podal žalobce po uplynutí šedesátidenní lhůty ode dne zahájení řízení dne 9. 6. 2023 k nadřízenému správnímu orgánu žalovaného žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného. Nadřízený orgán žalovaného usnesením ze dne 21. 6. 2023, č. j. KUUK/094322/2023/DS/Zvo, předmětnou žádost postoupil žalovanému, a to bez jakéhokoliv přijetí opatření proti nečinnosti. Žalovaný však ve věci již dále nereagoval. Žalobce trval na tom, že podáním této žádosti naplnil podmínky pro podání nečinnostní žaloby, neboť již uplynulo více než 30 dnů ode dne podání žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti k nadřízenému orgánu žalovaného a žalovaný je ve věci stále nečinný.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný ve svém vyjádření zrekapituloval průběh správního řízení. Vysvětlil, že zmocněnci příkaz nedoručoval, jelikož neměl postaveno najisto, že došlo ke zmocnění. Konstatoval, že udělení plné moci je jednostranný právní úkon, který má být primárně doručen zmocněnci, aby s tím byl srozuměn a rozhodl se, jestli si přeje zastupovat zmocnitele, či nikoli. Podotkl, že mu bylo pouze sděleno, že si žalobce přeje být zastoupen a někdy v budoucnu by k udělení plné moci Ing. Jarošovi mělo dojít. Nebylo však prokázáno, že k udělení plné moci skutečně došlo, když žalobce nereagoval na výzvu ze dne 12. 5. 2022, ve které byl vyzván k doložení plné moci udělené zmocněnci. Ohledně rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2015, č. j. 1 As 238/2015-28, žalovaný upozornil na větu: „*Sám stěžovatel v kasační stížnosti uvádí, že zmocnitel nemusí plnou moc výslovně akceptovat, postačí, pokud v souladu s Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.*

ní v daném řízení jedná.“ Sdělil, že mu v době vydání příkazu nebylo prokázáno, že k udělení plné moci došlo a ani zmocněnec nijak svým jednáním neprojevil, že plnou moc by i byť konkludentně přijal. Podotkl, že Ing. Jaroš je známá osoba – „profesionál“ v zastupování pachatelů dopravních přestupků, kteří mají sjednáno „pojištění proti pokutám“. Z toho je podle žalovaného zřejmé, že předmětné jednání bylo úmyslné s cílem ztížit přestupkové řízení a zajistit, aby došlo k prekluzi odpovědnosti za přestupek. K tomu odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2017, č. j. 4 As 199/2017-30, a ze dne 2. 8. 2018, č. j. 6 As 125/2018-32, a dále na rozsudek zdejšího soudu ze dne 21. 12. 2022, č. j. 141 A 8/2022-25. Žalovaný předpokládal, že pokud by doručoval přímo zmocněnci, žalobce by namítal, že nebylo doručováno přímo jemu, neboť zmocněnec nedoložil, že zmocnění přijal. Za situace, kdy neměl postaveno najisto, že došlo ke zmocnění Ing. Jaroše, byl žalovaný přesvědčen, že postupoval správně, když příkaz doručoval přímo žalobci. Žalovaný tak setrval ve svém přesvědčení, že příkaz vydaný dne 9. 6. 2022 byl doručen řádně žalobci a dne 18. 6. 2022 nabyl právní moci, přičemž další kroky žalobce jsou pouze obstrukční praktikou. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Replika žalobce

6. K vyjádření žalovaného učinil žalobce repliku ze dne 25. 8. 2023, ve které po shrnutí argumentace žalovaného z jeho vyjádření uvedl k věci samé následující. V podání žalobce ze dne 15. 3. 2022, které odcitoval, byl zcela jasně vymezen rozsah zmocnění, když toto bylo uděleno pro případ zahájení přestupkového řízení dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, z čehož zcela jednoznačně vyplývalo, že v momentě, kdy žalovaný zahajoval řízení o přestupku provozovatele vozidla doručením příkazu, tak měl za povinnost příkaz doručit do datové schránky jeho tehdejšího zástupce, který byl v momentě vydání příkazu zmocněn právě pro případ zahájení řízení o přestupku. Nad rámec judikatury uvedené v žalobě žalobce dále odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2014, č. j. 7 As 75/2014-27, z něhož dovodil, že požadavek na akceptační projev zmocněnce (písemný, konkludentní) není dán, protože jde vždy o odpovědnost účastníka řízení (zmocnitele), aby byl vskutku dohodnut na zastoupení s osobou, jíž vystavil plnou moc. Žalobce tak setrval ve svém přesvědčení, že plná moc byla jeho zmocněnci před zahájením správního řízení a pro toto správní řízení platně udělena, a to v souladu s právy žalobce a zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Naopak žalovaný dle žalobce porušil přehlížením plné moci zákon, když nedoručoval příkaz zmocněnci žalobce a neinterpretoval právo na právní pomoc co nejširě, k čemuž žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2011, č. j. 9 As 87/2010-77. Žalobce ve své replice též odkázal na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 19. 8. 2021, č. j. 50 A 27/2020-37, který dle názoru žalobce potvrdil jeho právní argumentaci.

Posouzení věci soudem

7. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím výslovně souhlasili.
8. Soud předesílá, že žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 odst. 1 s. ř. s. se žalobce může po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení domáhat, aby soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odstavce 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí či osvědčení vydat. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

9. Podmínky řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu jsou podle názoru soudu splněny, neboť žalobce podal žalobu včas a po bezvýsledném vyčerpání prostředků k ochraně proti nečinnosti ve správním řízení, jak vyplývá z žádosti žalobce o uplatnění opatření proti nečinnosti ze dne 8. 6. 2023 a z navazujícího usnesení Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 21. 6. 2023, č. j. KUUK/094322/2023/DS/Zvo, jímž byla předmětná žádost postoupena žalovanému.
10. Z obsahu správního spisu vyplývá, že dne 21. 2. 2022 obdržel žalovaný oznámení o podezření ze spáchání přestupku nezjištěným řidičem, který dne 10. 2. 2022 v 8:00 hodin v ul. Cihlářská u č. p. 4106 v obci Chomutov parkoval osobní vozidlo značky Nissan, šedé barvy, registrační značky X, na vyhrazeném parkovišti s dopravní značkou IP 12 s dodatkovou tabulkou „Vyhrazeno pro ÚP Po-Pá 5:30-18:00 hod.“ bez uvedeného povolení. Dne 14. 3. 2022 byla žalobci jakožto provozovateli vozidla doručena výzva ze dne 7. 3. 2022, č. j. MMCH/23122/628/2022/ODaSČ/Chou, k uhrazení částky 500 Kč. Dne 15. 3. 2022 zaslal žalobce žalovanému prostřednictvím své datové schránky podání nazvané „Vyjádření k řidiči vozidla“, ve kterém kromě sdělení: „K Vaší výzvě Vám sděluji, že jsem vozidlo řídil osobně.“, uvedl: „Pro případ zahájení přestupkového řízení o přestupku dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (silniční zákon), ve znění pozdějších předpisů, zmocňuji ke svému zastupování v celém tomto řízení [dle § 33 odst. 2 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů], Ing. M. J., nar. X, trvale bytem X. Toto zmocnění je však časově omezeno do 30. 6. 2022.“ Pod textem přípisu bylo uvedeno: „J. A., X, X“ s dovětkem „provozovatel“. Výzvou k doplnění ze dne 12. 5. 2022, doručenou žalobci dne 13. 5. 2022, vyzval žalovaný žalobce k doložení plné moci, kterou udělil Ing. M. J. ke svému zastupování v celém řízení. Předvoláním ze dne 17. 5. 2022, doručeným žalobci dne 2. 6. 2022, předvolal žalovaný žalobce k podání vysvětlení ke shora popsanému přestupku. Jak je ze správního spisu zřejmé, žalobce se k výzvě žalovaného nevyjádřil a k podání vysvětlení se nedostavil. Řízení o přestupku vedené proti žalobci jako řidiči vozidla žalovaný usnesením ze dne 9. 6. 2022, č. j. MMCH/23122/628/2022/ODaSČ/Chou, zastavil, neboť shledal v dokumentaci přestupku chybějící podklady pro zahájení řízení vůči žalobci, který nereagoval na předvolání k podání vysvětlení. Dne 9. 6. 2022 byl žalobci prostřednictvím jeho datové schránky doručen příkaz vydaný žalovaným téhož dne pod zn. MMCH/78578/628-p/2022/ODaSČ/Chou, kterým byl shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, jehož se dopustil tím, že „jako provozovatel motorového vozidla tovární značky Nissan Navara, RZ: X, nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče na pozemních komunikacích stanovené zákonem o silničním provozu, neboť dne 10.2.2022 v 08:00 hodin v Chomutově, v ulici Cihlářská, u domu s číslem popisným 4106, stálo motorové vozidlo tovární značky Nissan Navara, registrační značky X, v místě, kde tím nebyla respektována dopravní značka č. IP 12, Vyhrazené parkoviště s dodatkovou tabulkou č. E 13, Vyhrazeno pro ÚP ČR, PO-PÁ 5:30 - 18:00 hod.; vymezující parkování vozidel pouze s povolenkou vydanou Úřadem práce ČR, přičemž předmětné vozidlo nebylo viditelně označeno povolenkou k parkování. Neznámým řidičem tím došlo k porušení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a ke spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Provozovatel vozidla výše uvedeným jednáním nerespektoval ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu.“ Za toto jednání byla žalobci uložena pokuta 1 500 Kč. Uvedený příkaz podle vyznačené doložky nabyl právní moci dne 18. 6. 2022. Odpor proti zmíněnému příkazu podal žalobce až dne 22. 3. 2023, přičemž v něm uvedl, že tak učinil až v době, kdy si všiml pochybení žalovaného, který nedoručil příkaz jeho zástupci, ač tak dle žalobce měl učinit na základě sdělení o zastoupení žalobce ve správním řízení učiněném v podání ze dne 15. 3. 2022, a dále uvedl argumentaci obdobnou Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

odůvodnění žaloby v tomto řízení. V podaném odporu žalobce zdůraznil, že je včasný, neboť příkaz doposud nebyl účinně doručen, a proto ani nemohla začít plynout lhůta pro jeho podání. Žalovaný následně přípisem ze dne 22. 3. 2022 sdělil žalobci k jím podanému odporu, že lhůta pro podání odporu vypršela dnem 17. 6. 2022, a jedná se tedy o odpor opožděný.

11. V předmětné věci již jednou Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodoval, a to rozsudkem ze dne 21. 11. 2023, č. j. 141 A 26/2023-39. V tomto rozsudku zdejší soud dospěl s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2019, č. j. 4 As 29/2019-33, k závěru, že na plnou moc zaslanou správnímu orgánu prostřednictvím systému datových schránek není možné vztáhnout fikci podpisu dle § 18 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů (dále jen „zákon o elektronických úkonech“). Soud tedy vycházel z předpokladu, že plnou moc sice je možné udělit ještě před zahájením správního řízení, nicméně v předmětném případě neměla dle soudu předmětná plná moc předepsané náležitosti, jelikož neobsahovala podpis zmocnitele a nebylo v ní uvedeno datum. Protože na následnou výzvu k odstranění vad předmětné plné moci žalobce nijak nereagoval, shledal soud postup žalovaného, který příkaz doručoval pouze žalobci, souladný se zákonem. V důsledku toho pak vyhodnotil odpor podaný žalobcem dne 22. 3. 2023 jako opožděný. Proto soud ve výše uvedeném rozsudku dospěl k závěru, že žalovaný nebyl nečinný a žalobu zamítl.
12. Proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 11. 2023, č. j. 141 A 26/2023-39, žalobce podal včasnou kasační stížnost, o které Nejvyšší správní soud rozhodl rozsudkem ze dne 5. 9. 2024, č. j. 9 As 266/2023-42 (dále také jen „kasační rozsudek“), kterým uvedený rozsudek krajského soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Na základě rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2024, č. j. 2 As 103/2023-47, došlo k překonání závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2019, č. j. 4 As 29/2019-33, ze kterých vycházel zdejší soud ve zrušeném rozhodnutí. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém rozsudku ze dne 26. 3. 2024, č. j. 2 As 103/2023-47, konstatoval, že *„pokud účastník řízení předloží plnou moc jako součást podání a bez podpisu zmocněnce, nemůže to samo o sobě založit pochybnosti správního orgánu o zastoupení a není to důvodem k tomu, aby účastníka řízení či jeho zmocněnce vyzýval k odstranění vad plné moci.“* Nejvyšší správní soud pak v kasačním rozsudku uvedl, že *„dospěl k závěru, že ze strany stěžovatele šlo o jednoznačný projev vůle, aby jej v případě zahájení přestupkového řízení zastupovala konkrétní a přesně identifikovaná osoba. Plná moc obsažená v podání ze dne 15. 3. 2022 splňovala všechny zákonem předepsané požadavky a jelikož ji do řízení vnesl sám účastník, nemohlo být sporu o tom, že tím projevil vůli být zastupován konkrétním zástupcem (shodně také rozsudek NSS č. j. 7 As 59/2024, odst. [21]). Krajský soud tedy pochybil, pokud aproboval postup žalovaného ve správním řízení, který příkaz zaslal pouze přímo stěžovateli, nikoliv jeho řádně zplnomocněnému zástupci.“*
13. V souladu s § 110 odst. 4 s. ř. s. je zdejší soud právním názorem obsaženým v kasačním rozsudku vázán.
14. Za situace, kdy je nutno považovat zmocnění obsažené v přípisu ze dne 15. 3. 2022 za řádné zmocnění pro zmocněnce žalobce, byla výzva žalovaného k předložení plné moci ze dne 12. 5. 2022 nadbytečným úkonem. Současně je nutno přehodnotit i řádnost doručení příkazu ze dne 9. 6. 2022, který byl doručen pouze samotnému žalobci a nikoli jeho zmocněnci pro dané správní řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

15. V § 34 odst. 2 správního řádu je uvedeno, že s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Dále je v tomto ustanovení uvedeno, že doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak. V daném případě doručení příkazu není možné považovat za případ, kdy má zastoupený v řízení něco osobně vykonat. Současně žádný právní předpis nestanoví odchýlnou právní úpravu pro běh lhůty pro podání odporu proti příkazu ve vztahu k doručení příkazu pouze zastoupenému účastníkovi řízení. Z těchto skutečností tedy vyplývá, že v důsledku skutečnosti, že žalobce byl v době vydání předmětného příkazu řádně zastoupen, nemělo doručení příkazu pouze jemu žádný vliv na běh lhůty pro podání odporu. Zástupci žalobce nebyl příkaz vůbec doručován. Z uvedeného tedy jednoznačně vyplývá, že lhůta pro podání odporu vůbec nepočala běžet, a odpor podaný samotným žalobcem dne 22. 3. 2023 je tedy nutné považovat za včasný.
16. K poukazu žalovaného, že se v daném případě mohlo jednat s ohledem na osobu zmocněnce ze strany žalobce o postup směřující ke zneužití práva, soud konstatuje, že v daném případě v postupu žalobce zneužití práva neshledal. Nejvyšší správní soud v minulosti judikoval, že *„Nejvyššímu správnímu soudu jsou sice osoby, které zastupují účastníky řízení disponující „pojištěním proti pokutám“, stejně jako jejich opakované obstrukční praktiky a uplatňování tzv. typizovaných námitek, z úřední činnosti rovněž známy (jak již uvedl výše), sama tato skutečnost však nemůže a priori vést k závěru o nedůvodnosti jimi uplatňovaných námitek. (...) Nejvyšší správní soud již ve své rozhodovací praxi kvalifikoval určité postupy zástupce žalobce (či s ním spolupracujících osob) jako zneužití práva, které není hodno právní ochrany (viz např. rozsudek rozšířeného senátu č. j. 4 As 113/2018 – 39, rozsudek ze dne 2. 8. 2018, č. j. 6 As 125/2018 – 32). Na druhou stranu však v řadě jiných věcí dal Nejvyšší správní soud žalobcům zastoupeným Mgr. Václavem Voříškem (resp. žalobcům pravděpodobně „pojištěným proti pokutám“) za pravdu a uznal jejich námítky jako důvodné bez ohledu na to, zda jejich postup ve správním řízení vykazoval znaky účelovosti (viz např. rozsudky ze dne 10. 4. 2019, č. j. 1 As 406/2018 – 34, ze dne 4. 4. 2019, č. j. 1 As 476/2018 – 32, a mnohé další). Soud tedy musí vždy na základě okolností daného případu **náležitě vysvětlit, jak určitá praktika stěžovatele (jeho zástupce) naplňuje znaky zneužití práva.** To však v posuzované věci krajský soud neučinil. **Skutečnost, že se v některých případech zástupce stěžovatele ke zneužití práva uchyluje, nemůže sama o sobě znamenat, že tomu tak bylo i v nyní posuzované věci**“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2019, č. j. 1 As 52/2019-43; pozn. zvýraznění doplněno).
17. Soud proto s přihlédnutím k naposledy uvedenému vycházel především z jiného závěru uvedeného v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018-39, který sdílí a bezezbytku se s ním ztotožňuje. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v uvedeném rozsudku uzavřel, že *„zákaz zneužití práva je krajním prostředkem řešení právních sporů, je „poslední záchrannou brzdou“ (ultima ratio), musí být tedy uplatňován nanejvýš restriktivně a **za pečlivého poměření s principem právní jistoty** (viz shodně usnesení rozšířeného senátu ze dne 27. 5. 2010, č. j. 1 As 70/2008-74, č. 2099/2010 Sb. NSS, bod 28)“* (pozn. zvýraznění doplněno).
18. Dle soudu v daném případě neexistovaly skutkové okolnosti pro závěr o zneužití práva ze strany žalobce. Postup žalovaného v dané věci měl základ v jeho nesprávném právním názoru a nebyl nijak ovlivněn jednáním žalobce. Z obsahu správního spisu rovněž nevyplývá, že by se žalovaný otázkou zneužití práva nějak zabýval. Ve vyjádření k žalobě se pak žalovaný omezil pouze na obecný a nedoložený odkaz na jednání zmocněnce v jiných správních řízeních. Obsah správního spisu ani vyjádření žalovaného v daném případě dle

soudu neposkytuje dostatečnou oporu pro závěr, že by jednání žalobce v daném případě mělo být obstrukční taktikou.

19. Vzhledem k výše uvedenému soud konstatuje, že po podání včasného odporu proti příkazu započala v souladu s § 150 odst. 3 větou čtvrtou správního řádu běžet znovu lhůta pro vydání rozhodnutí. Žalovaný meritorní rozhodnutí v uvedené lhůtě nevydal, je proto v řízení nečinný. Soud proto podle skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (srov. § 81 odst. 1 s. ř. s.) shledal, že žaloba je důvodná, neboť žalovaný je stále nečinný v řízení zahájeném příkazem ze dne 9. 6. 2022, zn. MMCH/78578/628-p/2022/ODaSČ/Chou.
20. Výrokem I. tohoto rozsudku proto soud žalovanému uložil povinnost vydat ve lhůtě 60 dní v uvedeném řízení meritorní rozhodnutí. Lhůtu k rozhodnutí v délce 15 dní, navrženou žalobcem, shledal nepřiměřeně krátkou. Soud přitom přihlédl k tomu, že bude nezbytné, aby žalovaný ve věci provedl kompletní správní řízení (neshledá-li, že odpovědnost za přestupek již uplynutím času zanikla), lhůtu tedy stanovil v maximální její délce podle § 94 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.
21. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud výrokem II. tohoto rozsudku podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. a § 110 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě a kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 11. 2023, č. j. 141 A 26/2023-39, v celkové výši 23 456 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 2 000 Kč, z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby tehdejšího právního zástupce žalobce Mgr. Václava Voříška v řízení o žalobě po 3 100 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT; podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d)], z částky 600 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [dva režijní paušály po 300 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 13 odst. 1 a 4 AT], z částky 1 428 Kč odpovídající 21% DPH z výše uvedených částek kromě soudního poplatku, ze zaplaceného soudního poplatku za podanou kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby tehdejšího právního zástupce žalobce JUDr. Petra Doležala v řízení o kasační stížnosti po 3 100 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) AT [podání kasační stížnosti - § 11 odst. 1 písm. d); podání repliky v řízení o kasační stížnosti - § 11 odst. 1 písm. d)], z částky 600 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 13 odst. 1 a 4 AT] a z částky 1 428 Kč odpovídající 21% DPH z výše uvedených částek kromě soudního poplatku. Odměnu za převzetí a přípravu zastoupení pro druhého právního zástupce v pořadí již soud nevyhodnotil jako účelně vynaložený úkon v řízení, neboť bylo pouze věcí žalobce, že vypověděl plnou moc pro svého původního

právního zástupce a následně pro řízení o kasační stížnosti si zvolil jiného právního zástupce. Proto soud žalobci náhradu nákladů řízení za tento úkon právní pomoci nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 23. října 2024

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.